

תת"ע 9237/10/19 - מדינת ישראל נגד יאסין בכר

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

תת"ע 9237-10-19 מדינת ישראל נ' בכר

בפני כבוד השופטת אסתר טפטה גרדי
מאשימה מדינת ישראל
באמצעות עו"ד חנא ארשיד
נגד
נאשם יאסין בכר
באמצעות עו"ד נסאר תופיק

החלטה

1. הונחה לפני בקשה לביטול הכרעת הדין, בה הורשע המבקש, בהעדרו, ביום 12.7.20.

השתלשלות העניינים:

2. בתיק זה הוגש כתב אישום נגד המבקש בשל עבירה של נהיגה בהיותו שיכור, בכך שבדגימת אויר נשוף שלו נמצא שריכוז האלכוהול בליטר אחד של אויר נוף הוא 659 מיקרוגרם, העולה על ריכוז של 240 מיקרוגרם שנקבע בתקנות.

3. בדיון, ביום 6.1.20, התייצב סנגורו של המבקש וביקש את דחייתו, על מנת לבוא בדברים עם המאשימה והדיון נדחה להקראה ליום 12.7.20. במועד זה, המבקש וסנגורו לא התייצבו לדיון, על אף חומרת האישום, והמבקש הורשע בהעדרו, בעבירה שמיוחסת לו בכתב האישום, והדיון נדחה לטיעונים לעונש ליום 14.2.21.

4. בדיון, ביום 14.2.21, טען הסנגור, לראשונה, שברצונו להגיש בקשה לביטול הכרעת הדין ועתר לדחיית המועד הקבוע לטיעונים לעונש. מועד הדיון נדחה לטיעונים לעונש, ליום 27.4.21, והוריתי בהחלטתי שהסנגור יוכל להגיש בקשה לביטול הכרעת הדין בתוך 30 יום. הסנגור הגיש מספר בקשות להארכת מועד להגשת הבקשה, ובהחלטתי, מיום 4.4.21, הוריתי שעל הסנגור להגישה בתוך 10 ימים. הבקשה הוגשה רק ביום 27.4.21, ביום בו נערך לפני הדיון בתיק.

בבקשה נטען שעקב טעות משרדית הורשע המבקש בהעדרו. לגופו של עניין נטען שהמבקש כופר במיוחס לו, בשכרות, בכמות, במיומנות ובמהימנות השוטרים ובכיוול המכשיר. השוטר לא ציין, כעולה מהנסיבות, את שעת העצירה ואת שעת ההעברה, ולא התייחס לעניין ההשגחה ולפרק זמן של 15 דקות, הדוחות והמזכרים מולאו בדיעבד, טופס ארביב לא חתום על ידי השוטר, וישנם מספר תיקונים בחומר הראיות. לבקשה לא צורף תצהיר לאימות הטענות שהועלו בה.

5. בדיון שנערך, ביום 27.4.21, התנגדה המשיבה לבקשה. צוין שחלפה כשנה מאז ניתנה הכרעת הדין ועד הגשת הבקשה, התיק היה קבוע לטיעונים לעונש, ורק במועד שהיה קבוע לדיון הוגשה הבקשה. נטען שהבקשה אינה מפרטת

את הסיבה לאי התייצבותו של הנאשם לדיון, על אף שזומן כדין, ואין כל טענה לגופו של עניין, מלבד כפירה כללית. נטען שהדוחות וטופס ארביב מולאו כדין, ונשמר פרק הזמן של 15 הדקות טרם בוצעה הבדיקה. הבקשה, צוין, לא נתמכה בתצהיר המבקש.

הכרעה

6. לאחר שעיינתי בטיעוני הצדדים, אני קובעת שדין הבקשה להידחות, מהטעמים הבאים.

א. המבקש הורשע בהעדרו ביום 12.7.20, והבקשה לביטול הכרעת הדין הוגשה רק היום, כתשעה חודשים לאחר מכן, לאחר שהתיק נקבע פעמיים לטיעונים לעונש. לא הונח בפני כל טעם משכנע לשיהוי הרב בהגשת הבקשה, ולאחר בהגשתה, לאחר שבהחלטתי קבעתי שב"כ המבקש יגישה עד יום 14.4.21. מטעם זה בלבד ניתן היה לדחותה.

ב. הבקשה לא נתמכה בתצהיר המבקש לאימות טענותיו, ואף מטעם זה ניתן היה לדחות.

ב. ב"כ המבקש טען בבקשה שעקב טעות משרדית הורשע המבקש בהעדרו. על פי הפסיקה, טעות משרדית של עו"ד אין בה כדי להצדיק אי התייצבות לדיון (ראה רע"פ 9142/01 סוראיה איטליא נ' מדינת ישראל).

ג. לעניין עיוות דין, המבקש טען לשורה של כשלים שנפלו, לשיטתו, בחומר הראיות, כמפורט מעלה, אולם לא הניח כל ראיה לביסוסן. בנסיבות אלה לא הוכח לפני קיומו של עיוות דין (ראו לעניין זה פסיקת בית המשפט העליון ברע"פ 8472/17, רע"פ 8478/17 ורע"פ 8479/17 מדינת ישראל נ' סאלם ואח').

בהינתן האמור, הבקשה לביטול הכרעת הדין נדחית.

ניתנה היום, ט"ו אייר תשפ"א, 27 אפריל 2021, בהעדר הצדדים.